

การศึกษาความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

An Exploratory of Student Engagement between Undergraduates and Mahidol University International College

จุฬารัตน์ ทิพย์บุญทรัพย์¹ ศศิธร ไรจน์สงคราม^{2*}
Jutharat Thipboonsup¹, Sasithorn Rojsongkram^{2*}

บทคัดย่อ

การศึกษาความผูกพันของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษานั้นได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่สำหรับในประเทศไทยการศึกษาความผูกพันของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันระดับอุดมศึกษาในหลักสูตรนานาชาตินั้นยังมีไม่แพร่หลายมากนัก ดังนั้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษา โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ประจำปีการศึกษา 2557-2558 จำนวน 358 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 37 ข้อ มีค่าดัชนีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ที่ 0.933 (Cronbach's Alpha) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) จากข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาผู้วิจัยพบว่า ความแตกต่างกันของ เพศ หลักสูตร และผลการเรียนไม่ส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่กลับพบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปี การเข้าร่วมกิจกรรมกลางของวิทยาลัยและการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม/สโมสรนักศึกษาส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวมของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย ความผูกพันต่ออาจารย์ ความผูกพันต่อเจ้าหน้าที่ ความผูกพันต่อรุ่นพี่/รุ่นน้องและความผูกพันต่อเพื่อน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

¹ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาและผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

^{2*} ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาและหัวหน้าหน่วยพัฒนานักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

* corresponding author E-mail: sasithorn.roj@mahidol.ac.th

คำสำคัญ : ความผูกพัน ความภาคภูมิใจ อาจารย์ เพื่อน รุ่นพี่รุ่นน้อง

ABSTRACT

The study aimed to explore the level of the student engagement between undergraduates and an international college, as well as investigating potential factors that affect the level of interaction. Participants were a cross-sectional sample of Thai undergraduates, from first to fourth year of study, that were registered for classes during the 2014/2015 school year. A stratified random-sampling technique was used to select the students that filled out the survey. A rating-scale questionnaire with 37 items was used as the tool to collect data, and descriptive statistics, correlation analysis, and stepwise multiple regression was used for analysis.

The findings showed a high degree of engagement between students and the institution. The students' demographic and academic achievement had no significant effect on this level of engagement with the Mahidol University International College. The factors that did have an effect were year of study and participation in university-level and faculty-level clubs, and student government ($p > .05$). The college environment, lecturers, staff, peers, and friends had even a higher significance level ($p = .01$).

Keywords: engagement, participation, lecturer, friends, upperclassman, underclassman

บทนำ

สภาพการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันสูง ไม่เว้นแต่สภาพการแข่งขันด้านการศึกษาที่นับวันทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยขององค์กรนานาชาติ การแข่งขันในระดับอุดมศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะเลือกเรียนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพหรือสถาบันศึกษาที่ตนเองมีความสนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศมากขึ้น ทำให้หลายแห่งได้เร่งพัฒนาคุณภาพหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัย และพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ สร้างเอกลักษณ์หรือความโดดเด่นที่สามารถแข่งขันได้ใน

ระดับนานาชาติ รวมถึงการนำเกณฑ์พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (EdPEX) มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และความผูกพันเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการคงอยู่ของสถาบันการศึกษา หากนักศึกษามีความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาย่อมแสดงพฤติกรรมหรือแสดงออกเพื่อสถาบันตนเองส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีต่อสถาบัน หากนักศึกษาขาดความผูกพันต่อสถาบันการศึกษาแล้วย่อมนำมาซึ่งผลเสียหลายด้าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความผูกพันของนักศึกษา และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความผูกพันของนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประโยชน์ที่ได้รับ

เพื่อให้ผู้วิจัยทราบระดับความผูกพันและ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาระดับ วิทยาลัยนานาชาติ เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุง งานทั้งงานกิจกรรมพัฒนานักศึกษา งานบริการและ สวัสดิการต่างๆ รวมถึงการพัฒนาวิทยาลัยในด้าน อื่นๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนและ ชื่อเสียงของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหิดล

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาระดับความผูกพันและ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพัน ของนักศึกษาระดับ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ในระดับชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2557-2558 เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณตาม Taro Yamane (1970) จำนวน 358 คน จากทุกชั้นปี โดย ใช้วิธี การ แบบ บ ชั้น (Stratified Random Sampling) มีโครงสร้าง (Structural questionnaire) โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ 1) แบบสอบถามข้อมูลสภาพ ทั่วไปของนักศึกษา จำนวน 6 ข้อ 2) ความผูกพันของ นักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัย อาจารย์ เจ้าหน้าที่และ บุคลากรของวิทยาลัย รุ่นพี่/รุ่นน้อง เพื่อนในวิทยาลัย และความผูกพันโดยรวมของวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น จำนวน 37 ข้อ 3) คำถามปลายเปิดถามข้อเสนอแนะ หรือคำแนะนำที่ทำให้ นักศึกษามีความผูกพันกับ วิทยาลัยมากขึ้น จำนวน 1 ข้อ โดยการวิเคราะห์

ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance) และ ใช้ ก า ร วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นต่อน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นคำถามปลาย ปิดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท Likert R. (1932) (Likert Five Rating Scale) 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยและระดับความคิดเห็น

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็น โดยรวม/ความผูกพัน/ของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง ความคิดเห็น โดยรวม/ความผูกพัน/ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง ความคิดเห็น โดยรวม/ความผูกพัน /ของนักศึกษาอยู่ในระดับปาน กลาง

คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึงความคิดเห็น โดยรวม/ความผูกพัน /ของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง ความคิดเห็น โดยรวม/ความผูกพัน /ของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย ที่สุด

ผลการวิจัย

1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 228 คน (67.7%) กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 79 คน (23.4%) ซึ่งอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ จำนวน 209 คน (62.0%) มีผลการเรียนดีอยู่ใน ระหว่าง 3.01 - 3.50 จำนวน 112 คน (33.2%) โดย เข้าร่วมกิจกรรมกลางของวิทยาลัย จำนวน 268 คน (79.5%) และเข้าร่วมกิจกรรมส่วนกลางของชมรม/

สโมสรมักศึกษา จำนวน 288 คน (85.5%) ดังปรากฏ ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	109	32.3
	หญิง	228	67.7
ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	55	16.3
	ชั้นปีที่ 2	79	23.4
	ชั้นปีที่ 3	78	23.1
	ชั้นปีที่ 4	67	19.9
	ชั้นปีที่ 5 ขึ้นไป	58	17.2
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์	63	18.7
	วิศวกรรมศาสตร์	20	5.9
	ศิลปศาสตร์	45	13.4
	บริหารธุรกิจ	209	62.0
ผลการเรียน	ต่ำกว่า 1.5	4	1.2
	1.50-2.00	16	4.7
	2.01-2.50	57	16.9
	2.51-3.00	90	26.7
	3.01-3.50	112	33.2
	3.51-4.00	58	17.2
การเข้าร่วมกิจกรรมกลางของวิทยาลัย	เคยเข้าร่วมกิจกรรม	268	79.5
	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	69	20.5
การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม/สโมสรมักศึกษา	เคยเข้าร่วมกิจกรรม	288	85.5
	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	49	14.5

2) ความผูกพันของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ความผูกพันของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ระดับความผูกพันในภาพรวมของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย

ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย ความผูกพันต่ออาจารย์ ความผูกพันต่อรุ่นพี่/รุ่นน้อง ตามลำดับ ส่วนความผูกพันต่อเพื่อนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 3.345 มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ดังปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความผูกพันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
จำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพัน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการประเมิน
ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย	3.855	0.623	มาก
สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย	3.860	0.708	มาก
ความผูกพันต่ออาจารย์	3.702	0.648	มาก
ความผูกพันต่อเจ้าหน้าที่	3.448	0.873	ปานกลาง
ความผูกพันต่อรุ่นพี่/รุ่นน้อง	3.651	0.837	มาก
ความผูกพันต่อเพื่อน	3.345	0.632	ปานกลาง
ความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม	3.955	0.798	มาก

3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัย

ในภาพรวมพบว่า ปัจจัยในทุกด้าน ได้แก่ ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย ความผูกพันต่ออาจารย์ ความผูกพัน

เจ้าหน้าที่ ความผูกพันต่อรุ่นพี่/รุ่นน้อง ความผูกพันต่อเพื่อน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพัน	ค่าความสัมพันธ์ต่อความผูกพันในภาพรวม
ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย	0.617*
สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย	0.471*
ความผูกพันต่ออาจารย์	0.485*
ความผูกพันต่อเจ้าหน้าที่	0.259*
ความผูกพันต่อรุ่นพี่/รุ่นน้อง	0.464*
ความผูกพันต่อเพื่อน	0.547*

*มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4) ผลการทดสอบสมมติฐาน

ความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.95 และเมื่อพิจารณาความผูกพันเป็นรายด้านพบว่า ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย ความผูกพันต่ออาจารย์ และความผูกพันต่อรุ่นพี่/รุ่นน้อง อยู่ใน

ระดับมาก ส่วนความผูกพันต่อเพื่อน ความผูกพันต่อเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ คุณมีความภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาคือ คุณคิดว่าอาจารย์ของวิทยาลัยมีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับสถาบันอื่นที่มีชื่อเสียงใน

ประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.09 และคุณคิดว่าวิทยาลัยมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สวยงามและเหมาะสมเป็นสถาบันการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.09 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติมีความผูกพันต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวมเป็นไปในทิศทางที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยนานาชาติได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งด้านคุณภาพการเรียนการสอนและการปรับปรุงด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในวิทยาลัยที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ของนักศึกษามาอย่างต่อเนื่อง

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตร และ ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่ส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดลในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชาย กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรใดและมีผลการเรียนเป็นอย่างไรก็ตาม นักศึกษาทุกคนได้รับสิทธิเท่าเทียมกันในการได้รับบริการและสวัสดิการต่างๆ ที่วิทยาลัยจัดให้ รวมถึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรได้ตามความถนัดหรือความสนใจของตนเอง จึงทำให้ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตร และผลการเรียนของนักศึกษาไม่ส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (सानิตตา วงศ์สุรเศรษฐ์, 2551) ศึกษาเรื่องความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานธนาคารกสิกรไทย (มหาชน) จำกัด จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน เงินเดือนที่ได้รับ ไม่มีอิทธิพลอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติกับระดับความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของความผูกพันต่อองค์กร

1.2 ปัจจัยด้านชั้นปีของนักศึกษา ส่งผลต่อระดับความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดลในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่เข้ามาในปีแรกจะต้องปรับตัวให้เข้ากับระบบการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติ และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยก่อน การที่นักศึกษาอยู่ในช่วงการปรับตัวนี้ นักศึกษายังไม่เกิดความผูกพันต่อวิทยาลัยมากนัก หลังจากปรับตัวให้เข้ากับระบบการเรียนการสอนของวิทยาลัยและได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ประกอบกับมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ และเพื่อนมากขึ้น จะทำให้นักศึกษาเกิดความผูกพันต่อวิทยาลัยเมื่อนักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้น ซึ่งจะเห็นจากความผูกพันต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นจำเป็นต้องอาศัยทั้งระยะเวลา การมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือมีประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (Mowday, Steers and Porter, 1982, p. 433-434) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรนั้นมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ระยะเวลาที่อยู่ในองค์กร ระดับการศึกษา และความต้องการประสบความสำเร็จ 2) ลักษณะของงานและบทบาทในการปฏิบัติงาน เช่น งานที่ทำเป็นงานที่มีคุณค่า มีบทบาทเด่นชัด 3) โครงสร้างองค์กร และ 4) ประสบการณ์ในงาน

1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมกลางของวิทยาลัย ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดลในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกลางของวิทยาลัยจะทำให้เกิดความรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมและความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นตัวแทนของวิทยาลัย เกิดความพึงพอใจในกิจกรรมและการยอมรับในสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมกลางที่วิทยาลัยจัดขึ้นไม่ว่าจะ

เป็นกิจกรรมเชิงวิชาการหรือกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์หรือทักษะในด้านต่างๆ ทำให้นักศึกษาที่เข้าร่วมได้รับประโยชน์โดยตรง จึงได้รับความรู้สึกถึงความเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยและเข้าใจบทบาทของสถาบันการศึกษาที่ต้องกรใให้นักศึกษามีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ด้านวิชาการและด้านอื่นมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Spady, 1971, p. 38-62 อ้างถึงในนกรบ หนีแสน, 2558, น. 92-93) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักศึกษามีความผูกพันต่อสถาบันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยชิคาโก ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเป็นทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากจะก่อให้เกิดการบูรณาการทางด้านสังคมแล้วยังทำให้เกิดการบูรณาการทางด้านวิชาการด้วย ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มความผูกพันต่อสถาบันและการคงอยู่ในสถาบันของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (อรวรรณ จุลวงษ์, 2555) เรื่อง การศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันการศึกษานักเรียนพยาบาลกองทัพพบพบว่า หนึ่งในหกประเด็นสำคัญของความผูกพันต่อการศึกษานักศึกษาพยาบาลกองทัพคือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเป็นตัวแทนของสถาบันการศึกษา

1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม/สโมสรนักศึกษาหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดลในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมนอกหลักสูตรนั้นเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาสามารถเลือกทำได้ตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ไม่มีการ

บังคับ ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์และได้เพิ่มพูนทักษะในด้านต่างๆ เช่น ทักษะความเป็นผู้นำ การบริหารจัดการ การบริหารเวลา การทำงานเป็นทีม เป็นต้น นอกจากนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์และทักษะข้างต้นแล้วการเข้าร่วมกิจกรรมยังช่วยหล่อหลอมให้นักศึกษามีความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้น รู้จักการคิดวิเคราะห์โดยใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนต่างสาขาวิชาหรือเพื่อนจากต่างคณะ/สถาบัน ทำให้มีเพื่อนและเกิดการยอมรับในสังคมมากขึ้น การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ (นกรบ หนีแสน, 2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติ พบว่ากิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย เป็นลำดับสาม ทั้งนี้เพราะกิจกรรมนักศึกษาเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญนอกห้องเรียน นับเป็นส่วนหนึ่งของ การให้ การศึกษาตามหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดร่วมกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเสริมสร้างประสบการณ์ทางการศึกษา ทั้งนี้นักศึกษา จะได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสมัครใจตามความสนใจของนักศึกษา อย่างไรก็ตามกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยก็เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้ได้รับประสบการณ์เพิ่มเติม นอกเหนือจากหลักสูตรที่เรียนหรืออาจเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรจากรายวิชาที่เรียน รวมทั้งเป็นการพัฒนาตนเองของนักศึกษาให้มีโอกาสสัมผัสและเรียนรู้สังคม ทำประโยชน์ให้สังคม ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์เหล่านี้ ได้มีการจัดดำเนินการอยู่ในปัจจุบันเป็นจำนวนมากและอย่างหลากหลาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (อรวรรณ จุลวงษ์, 2555) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ

ความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลกองทัพบก พบว่า การได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันทำให้รู้สึกผูกพันกับสถาบันการศึกษา เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีโอกาสได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน ทำให้มีความสนิทสนมกันมากขึ้น มีความเป็นหนึ่งเดียวมากขึ้น (Unity) ส่งผลให้มีความผูกพันมากขึ้น นอกจากนี้การที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนสถาบัน ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดมีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นตัวแทนสถาบันและรู้สึกหวงแหน เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของสถาบันซึ่งความภูมิใจในสถาบันเป็นความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่ง (Belonging) ของสถาบันและความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งจัดเป็นความรู้สึกที่แสดงถึงความผูกพัน (Libbey, 2004) การส่งเสริมความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของบุคคล (Self Esteem) โดยการเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมตามความสามารถของบุคคล จะทำให้นักศึกษารู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน (Eggert, 1994)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัยส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่นักศึกษาสามารถสอบผ่านเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยนานาชาติได้นั้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในระดับหนึ่งที่สามารถเข้าเรียนในสถาบันที่ตนเองต้องการ ทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเองนี้ส่งผลต่อความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัย การส่งเสริมความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของบุคคล (Self Esteem) โดยการเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมตามความสามารถของบุคคล จะทำให้นักศึกษารู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน (Eggert, 1994) ประกอบกับความพึงพอใจในบริการ

ด้านต่างๆ ทั้งด้านการเรียนการสอน กิจกรรมนอกหลักสูตร สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย รวมถึงการบริหารงานของวิทยาลัยในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัย ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัย เปรียบวิทยาลัยเสมือนเป็นบ้านหลังที่สอง รู้สึกรักและผูกพัน ต้องการรักษาชื่อเสียงและสร้างชื่อเสียงให้กับวิทยาลัยและจะรู้สึกไม่พอใจเมื่อมีผู้กล่าวถึงวิทยาลัยในทางเสื่อมเสียและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือเมื่อวิทยาลัยต้องการ ในทางตรงกันข้ามหากนักศึกษาไม่มีความภาคภูมิใจต่อวิทยาลัยแล้ว นักศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือกิจกรรมใดๆ ของวิทยาลัย ไม่แนะนำหรือประชาสัมพันธ์บอกต่อให้ญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Gallihier, Evans, & Weiser, 2007) สนับสนุนผลการศึกษาคั้งนี้ว่า การส่งเสริมให้นักเรียนรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเองเป็นที่ยอมรับและชื่นชมจากบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ความรู้สึกเหล่านี้มีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกผูกพัน ยึดติดกับสถาบันการศึกษา ความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันการศึกษาลำดับรองจากความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรรถวรรณ จุลวงษ์ เรื่อง การศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันการศึกษาของนักเรียนพยาบาลกองทัพบกพบว่า หนึ่งในหกประเด็นสำคัญของความผูกพันต่อการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลกองทัพบกคือความภาคภูมิใจในการเป็นนักเรียนพยาบาลกองทัพบก

2.2 สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยซึ่งหมายถึง อาคารสถานที่ อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่างๆ โรงอาหาร

รวมถึงการบริการและสวัสดิการ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และบรรยากาศโดยรวมภายในวิทยาลัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งเป็นสิ่งที่วิทยาลัยได้ให้ความสำคัญ จึงมีการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยให้มีความสวยงามสะอาดและถูกสุขลักษณะ เหมาะสมและเพียงพอที่เอื้อต่อกิจกรรมด้านการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ของนักศึกษา หากนักศึกษามีความประทับใจหรือพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมภายในวิทยาลัยแล้วนักศึกษาก็จะเกิดความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวมมากขึ้นด้วย (จำรัส พิมพ์า, 2547, น. 11) กล่าวว่ สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาหมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งกายภาพและสังคม การสอนและความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียน ตลอดจนระบบต่างๆ และกิจกรรมอันมีผลที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการพัฒนาของนักเรียนทั้งในด้านทัศนคติและประสบการณ์ สอดคล้องกับ (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์, 2555) กล่าวว่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพจำเป็นเบื้องต้นที่สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนได้แก่ ห้องเรียนที่ไม่แออัด ห้องน้ำสะอาด โรงอาหารเพียงพอ พื้นที่พักผ่อนที่สะอาดปลอดภัยตามลำดับ โดยเน้นความสะอาด เรียบร้อย เป็นสำคัญ และ จากการสำรวจสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนของสถานศึกษาในเขตกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนพอใจกับความสวยงามของสถานศึกษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และอยากจะมาเรียนความเป็นต้นแบบที่ดีของสถานศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยมีรสนิยมของความสะอาดและความเป็นระเบียบที่เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองที่ดี และจะทำให้ผู้เรียนมีความสุข ใฝ่ใจกับการเรียน และใช้เวลากับการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่าความมี

ชื่อเสียงและการได้รับการยอมรับของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งรูปธรรมและนามธรรม สถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากสังคมจะมีสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่ดี ผู้สอนและผู้เรียนมีความภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ (ธเนศ ขำเกิด, 2541) ที่กล่าวว่า บรรยากาศของโรงเรียนเป็นสภาวะอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน แล้วส่งผลต่อความรู้สึกของบุคคล เป็นสภาพการณ์ที่ไม่อาจมองเห็นหรือจับต้องได้แต่เป็นภาพสะท้อนทางความรู้สึกของบุคคล เมื่อคนปะทะกับสิ่งแวดล้อมแล้วเกิดความรู้สึกที่ดีก็เรียกว่า “บรรยากาศดี” ในทางตรงกันข้ามเมื่อคนปะทะกับสิ่งแวดล้อมแล้วเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีก็เรียกว่า “บรรยากาศไม่มี” โรงเรียนที่มีบรรยากาศดีจะทำให้ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างเต็มที่และมีความสุข แต่ถ้าบรรยากาศไม่ดีทุกคนก็จะมีแต่ความระทมทุกข์ ไม่อยากมาเรียน ไม่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและไม่มีความผูกพันกับโรงเรียน

2.3 ความผูกพันต่ออาจารย์ ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติ ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์เป็นบุคคลที่นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ด้วยมากที่สุดในวิทยาลัยและเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศด้านการเรียนการสอน คอยช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยจัดที่เป็นห้องเรียนขนาดเล็กทำให้อาจารย์และนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้นักศึกษาและอาจารย์มีความผูกพันกันมากขึ้นด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์หากเป็นไปในทางที่ดี นักศึกษามีความเคารพ เชื่อถือ และมีความประทับใจในตัวอาจารย์ รวมถึงมีความเชื่อมั่นว่าอาจารย์มีความรู้ความสามารถ และสามารถเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้ ย่อมทำให้เกิดความสัมพันธ์

ที่ดีและส่งผลต่อความผูกพันต่ออาจารย์ด้วย ดังที่ (Tinto, 1997, p. 612 อ้างถึงในนักรบ หมี่แสน, 2558, น. 92) อธิบายว่าในการเรียนการสอนที่ดีอาจารย์ผู้สอนควรจะต้องมีลักษณะคล้ายกับการทำงานเป็นทีมและให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมเชิงรุกในการพัฒนาความรู้ของตนเองให้มากที่สุด โดยอาจารย์อาจสร้างบรรยากาศที่ทำหายด้วยการให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาการแสวงหาความรู้ เพื่อให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง ประกอบกับหากนักศึกษามีความไว้วางใจ ความเคารพ ความน่าเชื่อถือ หรือมีความรู้สึกที่ดีในตัวอาจารย์แล้วย่อมทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เมื่อนักศึกษามีปัญหาจะนึกถึงอาจารย์เพื่อช่วยหาคำแนะนำหรือคำปรึกษาทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องส่วนตัว ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาจึงส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ (นักรบ หมี่แสน, 2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติพบว่า ความสัมพันธ์กับอาจารย์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยเป็นลำดับหก ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากในกระบวนการศึกษา และมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา (Ryans, 1960, p. 278-284 อ้างถึงในนักรบ หมี่แสน, 2558, น. 93) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของอาจารย์ที่ดีอย่างหนึ่งคือการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา เช่น มีความเข้าใจนักศึกษาแสดงความเป็นเพื่อนช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวเช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนักศึกษาที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและ

ความเห็นของนักศึกษา ส่งเสริมและให้กำลังใจ นักศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Beck, 1970, p.11 อ้างถึงในนักรบ หมี่แสน, 2558, น. 93) พบว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนมีเมตตาจิตและให้ความอบอุ่น ถ้าผู้สอนตอบสนองความต้องการนั้นแล้วจะทำให้ผู้เรียนรับรู้ผู้สอนไปไปในทางที่ดีมีกำลังใจและได้รับความสำเร็จในการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (บงกช วงศ์หล่อสายชล, 2555) เรื่อง กลยุทธ์การสร้างความยึดมั่นผูกพันกับโรงเรียนของนักเรียนจากผลการวิเคราะห์เอสอีเอ็ม: การพัฒนาและการนำไปปฏิบัติ พบว่า ครูในกลุ่มทดลองใช้ทั้ง 3 กลยุทธ์เพื่อสร้างความยึดมั่นกับโรงเรียน ได้แก่ 1) การปลูกฝัง/พัฒนา 2) การกระตุ้น/ส่งเสริม 3.การสนับสนุน/อำนวยความสะดวก

2.4 ความผูกพันต่อเจ้าหน้าที่
ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยจะเป็นผู้ที่คอยให้บริการและช่วยเหลือแก่นักศึกษาในทุกกระบวนการระหว่างที่นักศึกษาอยู่ในวิทยาลัย โดยเริ่มตั้งแต่การสมัครเข้ามาเรียนนักศึกษาที่จะต้องติดต่อหรือสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่รับสมัคร เมื่อเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยแล้วนักศึกษาจะต้องการได้รับบริการด้านการศึกษา เช่น การลงทะเบียนเรียน การชำระเงินค่าลงทะเบียน การทำกิจกรรมนอกหลักสูตร การรับบริการและสวัสดิการต่างๆ รวมถึงการบริการด้านปัจจัยเกื้อหนุน เช่น ด้านเทคโนโลยี ห้องสมุด เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานข้างต้นล้วนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในวิทยาลัยทั้งสิ้นที่จะต้องคอยให้บริการและช่วยเหลือจนกว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับบริการด้วยความเต็มใจ การช่วยเหลือที่ดีเกิดความประทับใจก็จะส่งผลต่อความผูกพันต่อวิทยาลัยโดยรวม ในทางตรงกันข้ามหากนักศึกษาได้รับบริการที่ไม่ดีจากเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย นักศึกษาเกิดความ

ไม่เพียงพอใจและมีการร้องเรียน อาจส่งผลทำให้นักศึกษาไม่ความผูกพันต่อวิทยาลัยได้ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบริการแก่นักศึกษาให้เกิดความประทับใจสอดคล้องกับจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล และการดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ. 2552 ข้อ 9 บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และสังคม ดังนี้ 1) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป 2) ให้บริการแก่ผู้รับบริการหรือนักศึกษาและสังคมอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เชื่อถือ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาสื่อภาพ หากไม่สามารถให้บริการได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ควรชี้แจงเหตุผลและแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป 3) ละเว้นการเรียก รับ หรือยอมว่าจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น 4) ละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักศึกษา ทั้งทางกายและทางวาจาโดยเด็ดขาด 5) ละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในประเภทที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาและผู้รับบริการนั้น

2.5 ความผูกพันต่อรุ่นพี่ รุ่นน้อง ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมที่มีนักศึกษาเป็นผู้จัดและรับผิดชอบเป็นชั้นปี ยกตัวอย่าง เช่น รุ่นพี่ปีสองรับผิดชอบจัดกิจกรรม Welcoming-Unity Camp เพื่อต้อนรับนักศึกษารุ่น

น้องหรือนักศึกษาใหม่ในทุกภาคการศึกษา หรือนักศึกษารุ่นน้องปีหนึ่งรับผิดชอบจัดกิจกรรมขอบคุณรุ่นพี่ (Thank you Party) หรือนักศึกษารุ่นพี่ปีสามจัดกิจกรรมแสดงความยินดีให้กับรุ่นพี่ปีสี่ที่จะสำเร็จการศึกษา เป็นต้น การทำกิจกรรมเช่นนี้ในนามของชั้นปีทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบพี่น้อง (รุ่นพี่รุ่นน้อง) มีความรัก ความเชื่อถือและไว้วางใจต่อกัน เกิดความรู้สึกฉันท์พี่น้องเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้เกิดความผูกพันในสถาบันที่ทำให้นักศึกษาได้มาพบเจอกัน จึงเกิดความผูกพันต่อวิทยาลัยในภาพรวม และมีความต้องการที่จะทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อชื่อเสียงของวิทยาลัยด้วย

2.6 ความผูกพันต่อเพื่อน ส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษา เพราะชีวิตของนักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ประกอบกับนักศึกษารุ่นใหญ่ของวิทยาลัยจะเรียนรวมกับเพื่อนต่างสาขาวิชาหรือต่างชั้นปี ทำให้นักศึกษามีเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่หลากหลาย รวมถึงการมีเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มาจากการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น การทำกิจกรรมนอกหลักสูตรร่วมกัน การทบทวนบทเรียนด้วยกัน ในการชีวิตในวิทยาลัยด้วยกัน เป็นต้น การมีเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนทำให้นักศึกษาเกิดการยอมรับและสามารถอยู่ในสังคมได้ หากนักศึกษามีเพื่อนในวิทยาลัยที่สามารถเป็นที่ปรึกษาและไว้วางใจกันได้ มีน้ำใจและมีความจริงใจต่อกัน หรือสามารถหามิตรแท้ได้จากสังคมของนักศึกษาในวิทยาลัย ย่อมทำให้นักศึกษานึกถึงวิทยาลัยด้วยซึ่งเป็นสถานที่ที่ทำให้ตนเองมาพบเพื่อนหรือสังคมของเพื่อนที่ดี หรือหมายถึงความผูกพันระหว่างเพื่อนส่งผลให้เกิดความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันของตนเอง ซึ่ง

สอดคล้องกับผลวิจัยของ (นักรบ หมี่แสน, 2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติ พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความผูกพันของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน (Peer group) มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาเหล่านี้อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน ดังที่ (Newcomb, 1962, p. 79 อ้างถึงใน นักรบ หมี่แสน, 2558, น. 89) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในด้านเจตคติ ทักษะ 3. ความสามารถและบุคลิกภาพของนักศึกษาและเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดอิทธิพลภายนอกที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับ (Astin, 1993, p. 53 อ้างถึงใน นักรบ หมี่แสน, 2558, น. 89) ที่ได้สรุปว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอำนาจสูงสุดในการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษาโดยการเรียนรู้อยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนจะช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความมีเอกลักษณ์ของกลุ่มและเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันที่จะบูรณาการไปพร้อมกับการพัฒนาตนเองในด้านสติปัญญาได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยความผูกพันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ พบว่า นักศึกษามีความผูกพันต่อวิทยาลัยนานาชาติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามเพื่อให้ นักศึกษา ยังคงมีความผูกพันต่อวิทยาลัยระดับมากหรือมากขึ้นอย่างยั่งยืน วิทยาลัยฯ ควรส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนางานในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาทั้งกิจกรรมส่วนกลางและกิจกรรมของชมรมหรือสโมสรนักศึกษา ล้วนส่งผลต่อความผูกพัน ดังนั้นวิทยาลัยฯ ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อนักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้นจะส่งผลต่อความผูกพันเพิ่มขึ้นด้วย

2. ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่รุ่นน้องภายในวิทยาลัยมีผลต่อความผูกพัน ดังนั้นควรจัดกิจกรรมมีรูปแบบหลากหลาย และเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง หรือการทำงานเป็นทีม

3. ความสัมพันธ์ที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยส่งผลต่อความผูกพัน ดังนั้นอาจารย์มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนและพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาเมื่อมีปัญหา

4. วิทยาลัยฯ ควรจัดอบรมหรือให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ด้านการให้บริการ เพื่อให้มีความพร้อมและเต็มใจในการให้บริการเพื่อให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจในการบริการและลดความไม่พึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่หรือข้อร้องเรียนต่างๆ ที่เกิดจากการให้บริการของเจ้าหน้าที่

5. ด้านสภาพแวดล้อม วิทยาลัยฯ ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในทุกด้าน รวมถึงบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น สภาพห้องเรียน พื้นที่นั่งพักผ่อนหรืออ่านหนังสือ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ใส่ตัทศนูปกรณ์เพื่อการศึกษา ควรจัดให้มีอย่างเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา รวมถึงด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. วิทยาลัยฯ ควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในด้านงบประมาณ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา เช่น สถานที่ ห้องชมรมต่าง ๆ เวลาในการทำกิจกรรมของนักศึกษา เป็นต้น การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นทีม เกิดความรักความสามัคคีหมู่คณะ และเกิดทักษะในการบริหารจัดการ ส่งผลต่อการพัฒนาของตัวนักศึกษาเองและสถาบันการศึกษาด้วย

2. วิทยาลัยฯ ควรกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนผ่านการอบรมทักษะด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เพื่อให้อาจารย์มีความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ในการช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหาหรือนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ และส่งเสริมการทำหน้าที่ของอาจารย์ที่ดีมากกว่าการสอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว

3. วิทยาลัยฯ ควรกำหนดมาตรฐานของการให้บริการและการจัดอบรมให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ

4. วิทยาลัยฯ ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง สร้างความพึงพอใจต่อนักศึกษาและผู้ใช้บริการ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรมีการศึกษาในระดับความผูกพันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติในกลุ่มนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มเติม และควรมีการศึกษาความผูกพันอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาวิทยาลัยฯ รวมถึงการศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมที่อาจส่งผลต่อความผูกพันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

2. ควรมีการศึกษาระดับความผูกพันของศิษย์เก่าวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดลด้วย

เนื่องจากกลุ่มศิษย์เก่าถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่งของวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

เกษมสันต์ วัฒนาณรงค์ (2555). **เทคโนโลยีการศึกษาวิชาชีพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

จรัส พิมพ์า. (2547). **การบริหารสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร**. ปรินญาณินพนธ์ ปรินญาณิศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพมหานคร.

ธเนศ ขำเกิด. (2541). **องค์กรแห่งการเรียนรู้**. วารสารวิชาการ ปีที่ 1 ฉบับที่ 9 กันยายน, 2541.

นักรบ หมี่แสน. (2558). **ความผูกพันต่อองค์กรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. ปรินญาณิศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

บงกช วงศ์หล่อสายชล. (2555). **กลยุทธ์การสร้างความยึดมั่นผูกพันกับโรงเรียนของนักเรียนจากผลการวิเคราะห์เอสอีเอ็ม : การพัฒนาและการนำไปปฏิบัติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุสิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

มหาวิทยาลัยมหิดล. **ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่า**

**ด้วยจรรยาบรรณบุคลากรและนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัย มหิดล และการดำเนินการ
ทางจรรยาบรรณ พ.ศ.2552.**

สานิตตา วงศ์สุระเศรษฐ์. (2551). **ความผูกพันต่อ
องค์การของพนักงานธนาคารกสิกรไทย
(มหาชน) จำกัด เขต 32. การค้นคว้าอิสระ**
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

อรวรรณ จุลวงษ์. (2555). การศึกษาเชิงคุณภาพ
เกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อ
สถาบันการศึกษาของนักเรียนพยาบาล
กองทัพบก. วารสารพยาบาลทหารบก ปีที่
13 ฉบับที่ 2 (พ.ค.-ส.ค) 2555

Astin, A.W. (1971). **The college environment.**
2nd ed. New York : American council on
education.

Beck, E. (1970). **Perspective on World
Education.** Wisconsin: Wm. C. Brown
Company.

Eggert, L.L., Thompson, E.A. Herting,
J.R., Nicolas, L.J., & Dicker, B.G. (1994).
Preventing adolescent drug abuse and
high school dropout through an
intensive school-based social network
development program. *American
Journal of Health Promotion*, 8:202-215.

Spady, G. (1971). **Dropout from Higher
Education : Toward an Empirical
Model.** *Interchange*, 2(3), pp. 38-62.

Gallagher, R. V., Evans, C. M., & Weiser, D.

(2007). **Social and individual predictors
of substance use for Native American
youth.** *Journal of Child and Adolescent
Substance Abuse.*

Libbey , H. P. (2004). **Measuring student
relationships to school: Attachment,
bonding, connectedness, and
engagement .** *Journal of School Health.*

Likert, R. (1932). **A Technique for the
Measurement of Attitudes.** *Archives of
Psychology.*

Newcomb, M. (1962). **Student Peer-Group
Influence in Personality Factors on The
College Campus.** New York: Social
Science Research Council.

Ryans, G. (1960). **Characteristic of Teacher
Manasha.** George Benta Company.

Steers, M. & Porter, L.M. (1983). **Employee
Commitment to Organization in
Motivation & Work Behavior.** Third
Edition. New York : McGraw-Hill Book
Company.

Tinto, V. (1997, November/December).
Classrooms as Communities :
Exploring the Educational Character of
Student Persistence. *Journal of Higher
Education*, 68 (6), 599-623.

Yamane, Taro. (1967). **Statistics: An Introductory
Analysis.**(2 ed.). New York: Harper and
Row.